

PRASKOT

TRAMPSKÝ ČTVRTLETNÍK S HUMOREM i VÁŽNĚ....

Léto 2005

..... PRASKÁ DŘEVO DO KYTARY TÓNŮ, HOŘÍ OHEŇ KAMARÁD....

Všechny řeky světa

Jen tak si stojím na úbočí hor vysokých a stále nevěřím, že pramínek co tu právě vznik,
v potok se promění a řeka rozšíří mu břehy co obejmou svět kolem ní.....
odplyne krajem neznámým - rychleji než zázraky pochopit smím.

Svou nohou toulavou a okem žiznivým půjdu si po stružce stříbrné a vše o ní zvím,
nedám si uniknout jedinný pohyb zrození řeky.....
pod kůži nechám si proniknout i svět plný vírů hučivých peřejí,
skončených cest - splavených v písku šlépějí.

Chtěl bych vidět každou řeku v každé zemi,
jak se točí po úbočí, jak se mění se setměním, jak si s barvou pohrává.....
či jí ještě přidaj deště - či snad vedrem vysychá.....
vlnky šplouchnou naposledy než se dotknou slané vody,
než se řeka moři odevzdá.

Život někdy času málo rozdává,
mnohdy snít nám jenom zůstává.....
jak se řeka v každé zemi.....
jak se točí.....
jak se mění.....
jak si s barvou pohrává.....

Přesné datum zrození těchto veršů si bude lépe pamatovat můj kamarád Břet'a z Chicaga
neboť se vloudily na papír po nádherné kanoistické dovolené na řekách: Green River a Snake
River, kterou nám Břet'a připravil. Ke vzpomínkám na tyto se přidává dnes i Teslin.
KDY A KAM- ŽE SE POJEDE DALŠÍ ŘEKA? Fred slibuje Polly River - aspoň mně.

Teslin River - vodáci *Ahoóooj*

Není vůbec lehké popsat letošní dovolenou strávenou na této nádherné yukonské řece a tak jsou mi pro začátek nápomocná upřímná slova o osobních pocitech a zážitcích z tohoto vandru na vodě napsaná srdcem Kateřinky v příloze Stopy. Bylo radost je číst..

Katka je ještě mládě a tak se bude v životě jistě zamilovávat znovu a znovu, kdežto my postarší jsme na Teslinu už jen “přímo žili láskou” kterou v sobě nosíme právě z dob našeho mládí, láskou k přírodě ve které jsme si všichni rovni.....”ať jsi králem a nebo tulákem”.....jak se zpívá, láskou která nám bude motat hlavou i srdcem až do.....,

prostě které my se už nezbavíme a která po nás může i zůstat právě pro taková mlád'ata jako je Katka z Česka, Honza z Vancouveru, Matuš z Ottawy – momentálně z Francie - , Olinek z Yukonu, Palec z Ottawy a pro nejmladšího účastníka výpravy 10ti letého syna kamaráda Zdenka z Floridy, který byl poctěn i tím, že směl zapalovat náš poslední společný táborák na Big Salmon společně s Palcem – za ty nejmladší, s Adou-Krakonošem a Dědkem – za ty moudřejší.

Všechno to nejhezčí co jsme za 11 dní na vodě prožili ať už ve všech třech společných kempech a nebo i jednotlivě v menších kempech, byla opravdu trampská pohádka kterou si nejlépe budeme moci ve vzpomínkách znovu vychutnat a zopakovat až tak někdy kolem Vánoc - což je přibližná doba kdy Aleš bude mít čas dokončit připravované CD s fotkami a DVD. Jeho práci znáte už z Yukon River 2003 a tak se máme na co těšit a taky to pak bude snadnější pro nás podělit se o zážitky s těmi kamarády kteří se zúčastnit nemohli. Každý máme své vlastní vzpomínky a dát je všechny na papír by bylo dost nemožné a zdoluhavé. Také se ukázala přímo záplava fotek které si mezi sebou vyměňujeme a sledujeme na slideshow, takže i tak je to paráda a to čekání na to nejlepší uběhne rychleji.

Dnes jen maličkost která mi přichází na mysl. Vloudí se mi úsměv kdykoliv si vzpomenu na Olinka který se s úplně nevinnou dětskou tváří zeptal Prcka když jsme nakládali kanoi. “Strejdo – můžu se Tě na něco zeptat?”- “To víš že můžeš” řekl Prcek s vážností dospělého připravující se na nějakou akademickou odpověď.....

.”Strejdo a kde máte druhou kanoi?” Olinek se odpovědi nedočkal neboť jsme museli obá zaměstnat mysl jak tu spoustu věcí na jednu kanoi dostaneme. No dostali a Olinek se ještě několikrát divil - JAK? Na úvodní fotce jsou už jen zbytky původního nákladu neboť přistáváme – končíme, loučíme se se starými i nově získanými kamarády a věřím, že mnohý z nás přidal i nějakou tu kapičku do Yukonských vlnek.

A za tohle všechno si nemohu odpustit velikánské upřímné poděkování hlavně tomu kdo tenhle mokrej vandr spískal - FREDYMU z Whitehorse a všem ostatním kteří mu byli nápomocní. Jsem jenom ženská a tak mně svrbí jazyk prozradit o čem jsme se s Fredym bavili na telefonu a na jakou nádhernou myšlenku mně Fred přivedl, ale to bych moc předbíhala čas a už předem by mně někdo mohl nařknout z čarodějnictví. Řeknu jen to, že Yukon učaruje každému kdo ho, byť jen jednou navštívil – jako Já. Snad jsem to napsala i za mnohé z vás zúčastněných. Dana -Tulačka - Toulavá

Úplně nejlepším zakončením letošního, na zážitky bohatého léta, byl pro nás trampovníčky ze Západní Kanady, oficiální První Ročník **TRAMPSKÉ KYTARY**, pořádané jako vloni na pozemku kamarádů Námořníka a Lenky v 100 Miles House, BC, zorganizované Ádou z Edmontonu.

Zúčastnili se jí kamarádi z B.C., Alberty, Washingtonu – US, Česka a i z Ontaria, vlastně dnes už taky jen z BC. Jsou to Miluška a Henry kteří se k nám do Cariboo country přestěhovali už natrvalo. Hezké muziky bylo spoustu nejen přes den od soutěžících, ale i 3 večery u táboráků si mohli všichni dostatečně vychutnat a obohatit své albumy či computry o nezapomenutelné vzpomínky a ti nejlepší si odvezli i ceny za první místa, vlastně cena za prvé místo ve dvojicích odvezena nebyla ale zůstala na domácí půdě Lence a Honzovi. V jednotlivcích byl vynikající, jako mnohdy i jinde, kamarád Myšák z Washingtonu a za skupiny nejlépe souladili Edmontovští Brtníci s Alenkou. No ale aby jste se nemýlili, mohutného “umí” se dočkali soutěžící všichni bez výjimky, i smíšené skupiny jak vidíte na fotce.

A pro ty kdo čtou Praskot a nejsou zdejší, tak zleva je to náš velice excentrický muzikant Zdenda -momentálně hrající na Mexickou basu, jindy hraje i na ledacos jiného, nebo se stará o baletky a programy muzikantů světově známé Mexické hudební skupiny “MARIACHI”. Hned vedle něho, přišel na harmoniku pomoci i kytarista a vítěz jednotlivců Mike – Myšák z Washingtonu, který když může, tak přiveze dobrou náladu i muziku na naše trampské akce v BC. a jeho účast bude vždy vítána. Další dvě muzikanti jsou z osady “Kamarádi Ostrova”, vprostřed Ivo – Cwak tentokrát opět na kytaru, příště to může být pro změnu mandolína. Ivo je přímo studnice starých trampských písniček, mnohdy už zapomenutých a tak jsou s ním večery u táboráků vždy osvěženy. Bendžista je Vladimír – Macek, který se do bendža zamiloval a zůstal mu věrný a nejen do bendža ale i opět do své ženy Věrky s kterou se na trvalo usadil v BC na Ostrově. D-T..

Radek Tizek nebo-li **RED**

autor nejen následující písničky: “Pozvedněme číš, nechme songy znít.....”, ale spousty dalších velice melodických i slovně dobře vyjádřených, které je nejlépe slyšet v jeho vlastní interpretaci neboť má i silný hlasový fond. Když mi Radek na požádání tohle foto poslal, určitě netušil, že se k následující písni bude nesmírně hodit a že zároveň vystihuje jeho i Zdenčinu kamarádskou pohostinnost, neboť tou zvednutou láhví přímo zvou ostatní k naplnění číši a věřte mi, že ne jenom na fotce, což mi potvrdí každý kdo je zná

osobně. Radek a Zdenka společně procházejí životem – no, podle mého usouzení už od nepaměti, takže vy svobodné holky – máte smůlu.

Srdcem je dosti často doma v Brně, kde zanechali svoji rodinu když je osud svedl na Západ do Kanady. Přiznal se mi že doma se toulával s T.O. Stříbrná Peřej jejímž byl i zakladatelem. Nevím jak kdo moc znáte jméno Láďa Cortéz, ale tento kamarád se zasloužil i o Radkovy zpěvní hodnoty a to stejné v něm podporoval i kamarád Lampa s kterým společně prozpívali mnohé večery u kanadských táboráků a který, nejen Radkovi ale i mnohým z nás, odešel vloni na nejdelší cestu na které ho zase jednou potkáme. Už raději nebudu zdržovat a pojďme si společně zazpívat.

Pozvedněme číš

1. Kdo miluje stráně, tak jak rosu na sklenicích,
kdo světí den Páně v odranejch nohavicích,
ten zdobí se právě tím leskem, co míval ho dřív,
co třpytí se v trávě, v podnájmu olší a jív.

Ref.: Tak pozvedněme číš, nechme songy znít,
ať máme k k sobě blíž, než mohli jsme kdy mít.
Ať kouřem zavoní i ty štítý hor,
ať sklenky zazvoní jak zvonky u závor.

2. Jak zvětralý skály jsou tváře, co léta už znám,
a oheň, co pálí, na místo slunce zas mám.
Až mlhavým ránem zahoří poslední z klád,
pak nad prázdným džbánem, jak za mlada budeme stát.

Ref.: Tak pozvedněme číš... (v notách na další stránce)

Pozvedněme číš

Hudba a text: Radek (Red) Tížek

1. Kdo mi - lu - je strá - ně, tak jak ro - su na skle - ní - cích, _____
 zvěř - ra - lý ská - ly, jsou tvá - re, co lé - ta - už znám, _____

_____ kdo svě - tí den Pá - ně, v o - dra - nejch no - ha - ví - cích, _____ ten
 a o - heň, co pá - li, na mis - to slun - ce zas mám. Az

zdo - bí se prá - vě tím les - kem, co mi - val ho dřív, _____ co třpy - tí se v trá - vě,
 ml - ha - vým rá - nem za - ho - fi po - sled - ní z klád, _____ paknad - prázd - ným džbá - nem,

v pod - náj - mu ol - ší a jív. *Refrain:* Tak po - zved - ně - me _____ číš, _____ nech - me son - gy
 jak za mla - da bu - de - me stát.

znít, _____ ať má - me k so - bě... blíž _____ než moh - li jsme kdy mít. _____ Ať kou - řem za - vo -

ní i ty ší - ty hor, _____ ať sklen - ky za - zvo - ní _____ jak zvon - ky u zá - vor. _____

2. Jak vor, _____ ať sklen - ky za - zvo - ní _____ jak zvon - ky u zá - vor. _____ *Fine*

Za notové zpracování všech Redových písní patří více než uznání kamarádu Medvědovi z Edmontonu a tak každé příští "UMÍ", je i pro něho. Souhlasíte?
 Kdo ještě nemá CD s Radkovými písničkami a má o něj zájem, dejte vědět do redakce.

V prvním čísle Praskotu jste si mohli přečíst oznámení o Prvním Táboráku Kamarádství a Prvním Pni Moudrosti. Dnes trochu víc o jeho vzniku a hlavně podstatě - třeba i do budoucna.

Ted' už jen s úsměvem vzpomínám, že mně kamarádi –většinou ti co se nezúčastnili- za něj málem ukamenovali. Původně nebyl plánovaný, vznikl spontáně jako celá akce z nedostatku času i z potřeby vyjádřit se a byl odsouhlasen zsvětčenými.

Když zpětně o téhle myšlence přemýšlím, tak si říkám – proč vlastně nééé? Je to trochu nezvyklá originální tramská novinka, která je ale určitě NEpřevzatá a každá osada nebo jiné tramské společenství si ji může přizpůsobit a upravit podle vlastních nápadů a potřeb. Tato myšlenka na stavění Pně Moudrosti by neměla absolutně nahrazovat tvoření totémů,(původně převzatých od Indiánů a i pro nás plných spirituálních myšlenek a symbolů životních zkušeností graficky znázorněných), ale může být užitečným doplňkem i pro tramské mezilidské vztahy, myšleno tak, aby třeba i slova “tramp-kamarád” nebyly jen vyslovené fráze. A já věřím že díky i tomu našemu prvně postavenému pni si ani alkoholičtí či jiní rebelové nedovolili pokazit pohodu celé akce T K a tak už i ten první PEŇ splnil svůj účel.

Trampí převzali do své činnosti i znak Lesní Moudrosti – Woodcraft – znak organizace pro mládež seznamující se s životem v přírodě, založené Ernestem Thomasem Setonem už v minulém století v Severní Americe včetně Kanady. TATO ORGANIZACE JE DODNES ČINNÁ a je možné i pro naše děti strávit prázdniny v některých z kempů Woodcraftu a přiučit se z té bohaté studnice lesní moudrosti kterou jsme i my dobrovolně přijali do trampingu. Nebo se snad mýlím?

Zajímavá jsou i fakta (taky najdete na internetu) jak vůbec Ernesta Setona myšlenka na založení Woodcraftu napadla: .....”.místní školní děti mu poškodily, téměř zničily plot a to nejednou. Ernest místo aby děti trestal či zavrhl, pozval je za ten plot a začal s vysvětlováním”.....no a tak z těch samých dětí vzniklo první společenství Woodcraftu. Pro nás současníky by to měl být zářný příklad. Tak si myslím, že když se vám náhodou stane, že se na potlachu ráno probudíte a vedle vás ve stanu se omladina bude divit a ptát co jsme vlastně zač, či co tu děláme, zkuste jim to raději vysvětlit nebo poukázat na informace z internetu, než je odsoudíte či před nimi utečete. Vždyť i Baronova webka má dost zajímavý vysvětlující článek o naší činnosti a dokonce v angličtině.

Z internetových stránek se můžete dozvědět i to, že údajně nejlepší skupina Woodcraftu je v Los Angeles. Jinak dost zajímavých věcí téměř o čemkoliv i o přírodě najdete pod “Wikipedia Free Encyclopedia”. Až si stránku otevřete tak v levo dole máte výběr jazyku – čili i češtinu.

V mládí mně byl Ernest Seton představen v knížce “Cesta životem a přírodou”, která je jeho životopisem ale on sám ji nenapsal, byl to jeho přítel.....no a tady mám mezeru, nemůžu si vzpomenout na jeho jméno, hledám kde se dá sehnat ji znovu třeba i v angličtině. Každému kdo má rád vzrušující životní příběhy ji doporučuji a pokud budu první kdo znovu na ni narazí, dám vám vědět – čestný tramský. V této knížce se totiž také dozvíte, že když nakrájíte rybu na malé kousky do skleněné láhve, necháte ji shnit na slunci, přidáte kozlíkové kapky a pak těsně uzavřete, tak ji můžete bezpečně použít proti útoku medvěda. Jednoduše ji rozbijete o strom ve směru jeho cesty a opatrně z místa vycouváte skrývající se raději za stromy. Medvěd údajně neodolá lákavému pachu, začne se v něm i válet a vás nechá na pokoji. Já to ještě nezkusila. D-T.

Závěrem – slíbená ukázka z klasické literatury – a jak jinak než opět o Yukonu

THE SPELL OF THE YUKON

I wanted the gold, and I sought it ;
I scrabbled and mucked like a slave.
Was it famine or scurvy – I fought it ;
I hurlet my youth into a grave.
I wanted the gold, and I got it –
Came out with a fortune last fall –
Yet somehow life's not what I thought it,
And somehow the gold isn't ALL.

Ano – je mi jasné že pro některé ze čtenářů nepředstavuji nic nového, ale těm ostatním anglicky mluvícím přeji aby je Sebrané Balady, Povídky a Básně – Roberta Service - nadchly svými bohatými, upřímně vyjádřenými zážitky z jeho vlastního života, stejně jako mně. Pro ty kdo v sobě objeví zájem o tuto četbu, mohou si knihu nejdříve půjčit v knihovně (jako já kdysi) a pak se teprve rozhodnout zda si jí chtějí zařadit do své osobní knihovny. Název je “Collected Poems Of Robert Service” by McGraw-Hill Ryerson. Bohužel tento skvost není přeložen do češtiny. Z úvodní stránky o Robertu taky jen ukázku : “.....his vagabond career, bounded by Alaska and Turkey, by England and Mexiko, has been such a diversity of odd jobs in so many places that an actual chronicle of it is well nigh impossible. In his poetry, however, he still lives as a vagabond in the hearts of his many readers. He has caught the spirit of wanderlust latent in every one of us and his verses will live on – forever.”

*****

Kopii “PRASKOTU” najdete i na website
<http://members.shaw.ca/ipultr/CWebsite/Cwakweb/index.html>
No a jednou možná i na **Baronové webce**.

Slíbeného receptu na “Kotlový guláš” se dočkáte v podzimním čísle – omlouvám se.

**AHOJ z redakce vám všem za Liberty Tramping posílá
Dana - T.S. Tulačka - redaktorka**

Kontakt: e-mail: zdanat@shaw.ca
phone: Dana Zetka 604-552-6964

